

Številka: Up-346/17-9,
U-I-58/17-9
Datum: 4. 2. 2019

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobude in ustavne pritožbe družbe LEK farmacevtska družba, d. d., Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Jadek & Pensa, d. o. o., Ljubljana, na seji 4. februarja 2019

sklenilo:

- 1. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 60. člena Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (Uradni list RS, št. 104/12) se zavrže.**
- 2. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 386/2016 z dne 11. 1. 2017 in zoper sodbo Upravnega sodišča št. I U 1840/2015 z dne 18. 10. 2016 se ne sprejme.**
- 3. Pobudnica oziroma pritožnica sama nosi svoje stroške postopka pred Ustavnim sodiščem.**

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Ministrstvo za finance je z odločbo zavrnilo pritožničin zahtevek, da po nadzorstveni pravici odpravi odločbo prvostopenjskega davčnega organa o odmeri davka na nepremično premoženje večje vrednosti za leto 2013, ki je bil določen s 60. členom Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 (v nadaljevanju ZIPRS1314) v zvezi s 193. členom Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12 in 105/12 – v nadaljevanju ZUJF). Pritožničino tožbo zoper

odločbo ministrstva je Upravno sodišče zavrnilo kot neutemeljeno. Pritožnično revizijo zoper sodbo Upravnega sodišča je Vrhovno sodišče zavrglo, ker ni izkazala pogojev za dovoljenost revizije.

2. Zoper sklep Vrhovnega sodišča in sodbo Upravnega sodišča je pritožnica vložila ustavno pritožbo, v kateri sodiščema očita kršitev četrtega odstavka 15. člena ter 22., 23., 25. in 33. člena Ustave ter temu ustrezno kršitev 6. in 13. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP) ter 1. člena Prvega protokola k EKČP. Pritožnica se ne strinja s stališčem Vrhovnega sodišča, da z upravnim aktom, ki ga je izpodbijala v upravnem sporu, ni bilo odločeno o vrednostnem sporu in da zato revizija ne more biti dovoljena na podlagi 1. točke drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 62/10 in 109/12 – v nadaljevanju ZUS-1). Stališče Vrhovnega sodišča naj bi bilo očitno napačno, z njim naj bi neobrazloženo odstopilo od svoje ustaljene prakse, z zelo togo razlago postopkovnih pravil pa naj bi pritožnici tudi preprečilo dostop do pravnega sredstva. Upravno sodišče je po pritožničinem mnenju očitno napačno uporabilo 44. člen Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS). Očitno napačno naj bi bilo tudi njegovo stališče, da sta bila ZUJF in ZIPRS1314 v času izdaje odmerne odločbe (še) veljavna materialna predpisa, čeprav je bila tedaj že izdana odločba Ustavnega sodišča št. U-I-313/13 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 22/14, in OdlUS XX, 22). Upravno sodišče se naj tudi ne bi opredelilo do tožbenih trditev, da iz 3. točke izreka omenjene odločbe in obrazložitve k tej točki izreka izhaja, da davka po ZIPRS1314 od izdaje odločbe ni bilo več dovoljeno odmeriti.

3. Pritožnica je hkrati z ustavno pritožbo vložila pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 60. člena ZIPRS1314. Ta naj ne bi bil v skladu z Ustavo, ker za določitev davčne osnove odkazuje na Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin (Uradni list RS, št. 50/06 in 87/11), za katerega je Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-313/13 z dne 21. 3. 2014 ugotovilo, da je protiustaven, ker zakonska ureditev modelov in metod vrednotenja nepremičnin ni zadostila zahtevam načela zakonitosti pri predpisovanju davkov iz 147. člena Ustave, v postopku ugotavljanja posplošene tržne vrednosti nepremičnine pa nista bili zagotovljeni pravica do izjave iz 22. člena Ustave in pravica do pravnega sredstva iz 25. člena Ustave.

B.

4. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj.

5. Izpodbijani 60. člen ZIPRS1314, ki je pravna podlaga za odmero davka na nepremično premoženje večje vrednosti za leti 2013 in 2014, ne učinkuje neposredno. V primerih, ko izpodbijani predpis ne učinkuje neposredno, se lahko pobuda vloži šele po izčrpanju pravnih sredstev zoper posamični akt, izdan na podlagi izpodbijanega predpisa, hkrati z ustavno pritožbo pod pogoji iz 50. do 60. člena ZUstS (glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-275/07 z dne 22. 11. 2007, Uradni list RS, št. 110/07, in OdlUS XVI, 82). Pritožnica svoj pravni interes za presojo ustavnosti izpodbijane določbe utemeljuje z vloženo ustavno pritožbo, s katero izpodbija sodbo Upravnega sodišča, s katero je to zavrnilo pritožnično tožbo zoper odločbo o zavrnitvi zahteve za odpravo odmerne odločbe po nadzorstveni pravici. Izpodbijana odločba, z njo pa tudi sodba Upravnega sodišča, temelji na predpisih, ki določajo pogoje za odpravo odločbe po nadzorstveni pravici. Te posebej za davčni postopek določa 88. člen Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 111/13, 90/14, 91/15, 63/16 in 69/17 – v nadaljevanju ZDavP-2), za upravne postopke na splošno pa 274. člen Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13 – v nadaljevanju ZUP). Za izdajo izpodbijane sodbe ni bilo odločilno (in tudi ne sporno), ali je 60. člen ZIPRS1314 v neskladju z Ustavo, temveč to, ali je mogoče na podlagi 88. člena ZDavP-2 oziroma 274. člena ZUP – ob upoštevanju 44. člena ZUstS – zahtevati odpravo odmerne odločbe po nadzorstveni pravici zaradi protiustavnosti ZIPRS1314, čeprav pritožnica pred vložitvijo zahteve za odpravo po nadzorstveni pravici ni izkoristila rednih pravnih sredstev (pritožbe in upravnega spora), ki jih je imela na voljo za izpodbijanje odmerne odločbe. Pritožnica ima lahko pravni interes le za presojo ustavnosti tistih zakonskih določb, na katerih temelji izpodbijana sodba Upravnega sodišča. Ker ne temelji na 60. členu ZIPRS1314, morebitna ugoditev pobudi ne bi mogla privedi do izboljšanja pritožničinega pravnega položaja. Glede na navedeno pritožnica ne izkazuje pravnega interesa za začetek postopka za oceno ustavnosti izpodbijanih določb in zato je Ustavno sodišče njeno pobudo zavrglo (1. točka izreka).

6. Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS (2. točka izreka).

7. Pobudnica oziroma pritožnica je predlagala povrnitev stroškov zastopanja v postopku z ustavno pritožbo in s pobudo. V postopku pred Ustavnim sodiščem nosi vsak udeleženec svoje stroške postopka, če Ustavno sodišče ne odloči drugače (prvi odstavek 34. člena ZUstS). Navedena določba se po prvem odstavku 49. člena ZUstS uporablja tudi v postopku z ustavno pritožbo. Ker niso podani razlogi za drugačno odločitev, je Ustavno sodišče odločilo, kot izhaja iz 3. točke izreka.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena, drugega odstavka 55.b člena, prvega odstavka 34. člena in prvega odstavka 34. člena v zvezi s

prvim odstavkom 49. člena ZUstS v sestavi: podpredsednica dr. Etelka Korpič – Horvat ter sodnici in sodniki dr. Matej Accetto, DDr. Klemen Jaklič, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik, Marko Šorli in dr. Katja Šugman Stubbs. Sodnica in sodnik dr. Dunja Jadek Pensa in dr. Rajko Knez sta bila pri odločanju v tej zadevi izločena. Ustavno sodišče je sklep sprejelo soglasno.

dr. Etelka Korpič – Horvat
Podpredsednica